

διαλεγμένες. Τό «Coin Littéraire» τον με πολὺ ἐνδιαφέρον. Ξεχωρίζομε «Autour de la mort de Paul Souday», «Autour des Loisirs», κριτική τοῦ κ. Γερώνυμου πάνω στὴ συλλογὴ «Les Poèmes Maudits» τοῦ Jean Moscatelli.

«Journal des Hellènes». Παρίσι. Ἀνταποκρίσεις γιὰ τὴν μουσικὴ ἐπίδοση τῆς Θεσσαλονίκης, καὶ γιὰ διάλεξη (στὸν Σύλλογο Παρνασσό) τοῦ κ. Φιλαδελφέως γιὰ τὴν Ἰσπανία· μιὰ συνεντευξὴ μὲ τὸν γνωστὸ Ἕλληνα γλύπτη τοῦ Παρισιοῦ Ε. Καβάκο.

«Libre» Δίμηνο περιοδικὸ Ἰούνιος - Ἰούλιος. Ἐκδίδεται ἀπὸ τὸν καθηγητὴ Λ. Ρουσσέλ, Μονπελιέ.

Ἐλάβαμε τὸ πρῶτο τεῦχος (15 Ἰουνίου) τῆς «Ἀκαδημαϊκῆς Ἰατρικῆς» Τὸ νέο αὐτὸ περιοδικὸ θὰ ἐκδίδεται κάθε δεκαπέντε. Στὴν ἐπιτροπὴ τῆς σύνταξης τοῦ περιοδικοῦ, οἱ καθηγηταὶ Μελισσηνός, Σακόρραφος, Ἰωακειμόγλου καὶ Καρζῆς.

«Διεθνῆς ὀδοντοιατρικὴ». Τρίμηνο περιοδικὸ ποὺ ἐκδίδει στὴν Ἀλεξάνδρεια ὁ γνωστὸς ὀδοντοῖατρος Λ. Γ. Ὀλύμπιος.

«Καμπάνα» Σατυρικὸ ἔμμετρο φύλλο τῶν Πατρῶν. βγαίνει κάθε ἑβδομάδα.

«Νέα Ἠχώ» Ἐφημερίδα τοῦ Πόρτ-Σαῖτ.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΤΗΝ 11ῃ ΙΟΥΛΙΟΥ παίχτηκαν στὸ Λοῦνα Πάρκ ἀπτόν πολὺ καλὸ δραματικὸ θίασο τοῦ Βεάκη τρία μονόπρακτα — δυὸ ἀλεξανδρινὰ τοῦ Κ. Ν. Κωνσταντινίδη καὶ τοῦ Κιτρόπουλου καὶ ἓνα τοῦ Βεάκη. Καὶ τὰ τρία ἔργα στρέφονταν γύρω στὸ πλατὺ μοτίβο τῆς ἀνθρώπινης εὐτυχίας. Δὲν θὰ ἐξετάσομε ἂν τὸ ἔλυσαν τὸ βαθὺ φιλοσοφικὸ πρόβλημα τὰ θεατρικὰ αὐτὰ ἔργα γιατί δὲν πιστεύομε νᾶχαν καὶ τέτοια ἀξίωση οἱ συγγραφεῖς τους. Ἀπλὴ σύμπτωση.

Τὸ «Μπροστά στὴν ἀγάπη» τοῦ Κ. Ν. Κωνσταντινίδη πέτυχε καὶ ἄρρασε. Εἶναι ἴσως τὸ πιὸ σκηνικὰ ἄρτιο ἀπ' ὅσα ἔργα του εἶδαμε ὡς τὰ σήμερα.

Ἡ ψυχολογία του καλὴ. Οἱ διάλογοι πολὺ ζωντανοί. Ἐξαισιοτὸ σκηνικὸ τῆς ἰατρικῆς ἐξέτασης τῶν διαφόρων ἄρρωστων, πού δυνάμωσε καὶ ἀνάδειξε τὸ ἔργο. Ἡ γενικὴ τού ἰδέα : Ἀφουσιώσου στὸ καλὸ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ θὰ βρεῖς σκοπὸ στὴ ζωὴ σου, θὰ εὐτυχῆσεις. Παίχτηκε ἀριστοτεχνικὰ.

Τὸ «Οἱ δυὸ Δρόμοι» τοῦ Κιτρόπουλου ἀνάξιο λόγου καὶ σκη-νικῶς καὶ ψυχολογικῶς.

Οἱ «Χρωῶκοπημένοι» τοῦ Βεάκη στάθηκαν καλὰ καὶ ἄρρασαν. Ἐμεῖς ἴσως βρήκαμε λίγο παράκαιρη τὴν ἀρετὴ του. Τὶ ἀνήθικοι πού εἴμαστε.

Τὸ παίξιμο καλλιτεχνικῶς ἄμεμπτο.

ΣΤΗΝ «ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ» τῆς Πόλης ἐφάνηκε τὸν Ἰούνιο ἓνα πολὺ μελετημένο ἄρθρο γιὰ τὸν Καβάφη γραμμένο ἀπτόν γνωστὸ λόγιο κ. Α. Γραμματίδη. Ὁ κ. Γραμματίδης σημειώνει τὸ πόσο διαδόθηκε τὸ ἔργο τοῦ Καβάφη καὶ τὸ πόσον ἐκτιμᾶται κι ἀπὸ ξένους κι ἀπὸ δικούς μας. Γιὰ τὴν ἔμμετρη ἀπόδοση στὰ καθαφικά ποιήματα, παρατηρεῖ ὅτι «μιὰ γλυκεῖα ἀρμονία τὰ συνδέει, κ' ἓνας τόνος μελωδικῆς μουσικῆς τὰ διακρίνει.» Γιὰ τοὺς στίχους τοῦ Καβάφη λέγει ὅτι «εἶναι μουσικοὶ τόνοι ποῦ γοητεύουν.»

ΑΠΟ ΑΡΘΡΟ τῆς Ρίκας Σεγκοπούλου γιὰ τὸν καλλιτέχνη Κώστα Μουσούρη (Κυριακάτικος Ταχυδρόμος 7 Ἰουνίου).

„ Ὅσοι παρακολουθοῦν ἐφέτος - καὶ εἶναι πάρα πολλοὶ - τὶς παρασιάσεις τοῦ θιάσου Βεάκη, στὸ Λοῦνα Πάρκ, ἔχουνε ξεχωρίσει τὸν Μουσούρη.

„ Μετὰ κάθε ἔργο τὸ παίξιμο τοῦ νέου αὐτοῦ καλλιτέχνη δίνει ἀφορμὴ σὲ συζητήσεις—ἀπτις συζητήσεις ἐκεῖνες πού κάνουν ὅσοι καταλαβαίνουν, ἐνδιαφέρονται καὶ ἀγαποῦν τὸ θέατρο, προκειμένου γιὰ ἀξίες, γιὰ ταλέντα. Καὶ ὁ Μουσούρης εἶναι πρῶτης γραμμῆς τάλεντο. Ἡ ἠθοποιία του μᾶς δίνει μιὰ πλέγρια αἰσθητικὴ ἱκανοποίηση· μᾶς κάνει νὰ στηρίζομε σ' αὐτὸν ἐλπίδες γιὰ τὴ μελλοντικὴ ζωὴ τοῦ θεάτρου μας.

„ Μὲ στοιχεῖα τῆς περιοπῆς τοῦ Μουσούρη, τὸ θέατρό μας θὰ πᾶρει συγχρονισμένη μορφὴ, θὰ ἐξελιχτεῖ σημαντικὰ καὶ θὰ ἀνα-

δειχθῆι δουλεύοντας τῇ μοντέρῳ ἀγγραφικῇ παραγωγῇ με' μιὰ ἐκλεπτυσμένη ψυχικὴ διάθεση, με' μιὰ ψυχολογημένη ἐρμήνευσι τῶν ρόλων.

„ Ὁ Μουσούρης εἶναι ὁ ἰδανικὸς jeune premier τοῦ θεάτρου μας καὶ ἓνας μεγάλος ἠθοποιὸς τοῦ μέλλοντος.

„ Κύριος τῆς σκηνῆς, με' δικό του στυλ τίποτα δὲν προσπαθεῖ νὰ μιμηθεῖ ἀπ' τοὺς προγενεστέρους του γιατί δὲν τῷχει ἀνάγκη. Με' τὴν εὐσυνείδητη ὑπόκριση καὶ τὴ ραφιναρισμένη ἐσώψυχη ἀπόδοση τῶν ρόλων ποὺ ὑποδύεται ὁ καλλιτέχνης αὐτὸς σίγουρα τραβᾷ γιὰ πολὺ ψηλά.

„ Ἐσωτερικὴ φλόγα, μόρφωση, ἀντίληψη αἰσθητικῆς παρουσίας, νὰ οἱ βάσεις τοῦ σημερινοῦ ἠθοποιοῦ, καὶ ὁ Μουσούρης εἶναι στὸ ὕψος αὐτῶν τῶν ἀπαιτήσεων καὶ δουλεῖ με' πίστη, σὰν καλλιτέχνης ποὺ ἀναμέτρησε τὶς δυνάμεις του καὶ με' πεποίθησι τραβᾷ μπροστὰ στὸ δρόμο του.

.....

„ Σ' ὅσα ἔργα εἶδαμε τὸν Μουσούρη καὶ στοὺς λίγους ἀκόμα ρόλους ποὺ δὲν ἦταν γιὰ κεῖνον, ὁ καλλιτέχνης αὐτὸς δημιουργοῦσε με' πολλὴ δύναμη, ραφιναρισμένη ἀπλότητα καὶ ξεχωριστὸ γούστο.

.....

„ Ὁ καλλιτέχνης αὐτὸς — καὶ τὸ λέμε με' πεποίθησι — εἶναι δίχως ἄλλο μιὰ μελλοντικὴ δόξα τοῦ θεάτρου μας”.

Ο ΕΚΛΕΚΤΟΣ ζωγράφος κ. Μ. Βιτωρόρης θὰ βγάλει προσεχῶς στὴν Ἀθήνα ἓνα πολυτελὲς λεύκωμα με' σκίτσα του γνωστῶν πολιτικῶν, καλλιτεχνῶν, λογίων, ἐπιστημόνων καὶ ἄλλων. Οἱ πολυάριθμοι ἐκτιμητὲς τῆς λεπτῆς, τῆς ὡραίας τέχνης τοῦ κ. Βιτωρόρη τὸ περιμένουν με' ἀνυπομονησία.

ΣΤΗΝ ΑἴΘΟΥΣΑ τῶν «Γραμμάτων» εἶχεν ἐκθέσει ἀπτις 16 ὡς τις 25 Ἰουνίου καμμιά τριανταριά ἔργα ζωγραφικῆς ὁ σπουδαστὴς ζωγράφος Α. Χριστοφίδης.

Τὰ ἔργα αὐτὰ εἶχαν ἀρκετὴ χάρη. Ὁ νεαρὸς Χριστοφίδης ἔχει ταλέντο καὶ με' τὴν δουλειὰ καὶ τὸν καιρὸ κάτι θὰ γίγει μιὰ μέρα.

ΣΤΟ ΛΟΥΝΑ ΠΑΡΚ παίζει άπτην άρχή τής καλοκαιρινής σαιζόν ό δραματικός θίασος Βεάκη. Χώρια άπό Βεάκη πού είναι φίρμα για τή νεοελληνική σκηνή ό θίασος αυτός παρουσιάζει ένα πρώτης γραμμής σύνολο με άρτίστες σαν τόν Μουσούρη, τήν Άλίκη, τόν Νέξερ, τήν Ίατρίδου, τόν Σάββα, τήν κ. Βεάκη, τήν κ. Νέξερ, τόν Καλογερόπουλο και άλλους. Ό θίασος αυτός έπαιξε, έξαιρετικά καλά, πολλά έργα δικά μας και ξένα πού ένθουσίασαν τό κοινό ίκανοποιώντας το αισθητικά.

Αυτά καλά, αλλά πού είναι ή κριτική του ήμερήσιου Άλεξανδρινού τύπου; Έδώ δυστυχώς οι θίασοι αναγκάζονται νά παίξουν σε κάθε παρουσίασή τους και νέο έργο ώστε ό περιοδικός τύπος νά μή μπορεί νά γράφει με μιās για σειρά όλόκληρη έργων πού δίνονται μες τό δεκαπενθήμερο ή στο μήνα, αλλά τι κάνουν τά ήμερήσια φύλλα; Πού είναι ή θεατρική τους στήλη; Χώρια άπό κάτι τυπικές ρεκλάμες, τίποτε άλλο.

Πώς νά ένθαρρυνθει λοιπόν ό θίασος και νά φανεί έκλεκτικός όταν ξέρει πως ό τύπος θά μιλήσει γι' αυτά με τους ίδιους πάντα και άνωφέλετους επάιους τής διαχείρισης του θεάτρου;

ΣΤΗΝ "ΠΝΟΜ" (Ίούνης-Ίούλης) ό κ. Ν. Π. γράφει με σφοδρότητα έναντίον τής ποίησης του Καβάφη. Τά γοαφόμενά του δέν έχουν πολλή σπουδαιότητα, και δέν θά τά σημειώναμε αν δέν μάς σταματούσε (κάποιο λάκκο έχει ή φάβα) μιá φράση. Κατά τόν κ. Ν. Π. ή καθαφική ποίηση ύποστηρίζεται "άπό ύπολογισμό, άπό πείσμα πío πολú προς ένα μεγάλο μας ποιητή". Ό κ. Ν. Π. δέν λέγει όνομα. Δέν λέμε όνομα κ' έμεις. Άλλά δέν πιστεύομε ότι ή μεγάλη εκτίμησή για τήν ποίηση του Καβάφη πηγάζει άπό αντίπραξη για τόν ύπόνοούμενό ποιητή. Η σπουδαιότητα του καθαφικού έργου—όχι μόνον έλληνικώς αλλά ευρωπαϊκώς—είναι πού φέρνει στον κόσμο τής τέχνης μιá καινούργια ποιητική φόρμα, μιá καινούργια ποιητική αισθαντικότητα, καινούργιες ποιητικές δυνατότητες.